

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 9. 2024, č. j. 10.04-000055/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2025, č. j. 15 A 119/2024-34,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně ze dne 16. 7. 2025 o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a lhůty k doplnění kasační stížnosti o důvody a petit, které byly stanoveny usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2025, č. j. 9 As 84/2025-5, **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřuje proti rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl její žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná rozhodla, že se k žádosti stěžovatelky neurčuje advokát k poskytnutí bezplatné právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Právní služba měla spočívat v zastoupení v řízení o ústavní stížnosti proti usnesení Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 26. 6. 2024, č. j. 5 As 161/2023-27.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 6. 2025, č. j. 9 As 84/2025-5, vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, doložení splnění podmínky

řízení spočívající v zastoupení advokátem [§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu, a upřesnění toho, co navrhuje (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek stanovil lhůtu 15 dnů, k doložení zastoupení lhůtu 1 měsíce a k doplnění kasační stížnosti o důvody a petit lhůtu 1 měsíce. Současně poučil stěžovatelku o následcích nesplnění výzvy. Usnesení jí bylo doručeno dne 16. 6. 2025.

[3] Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek na účet Nejvyššího správního soudu včas dne 27. 6. 2025 (posledním dnem lhůty bylo úterý 1. 7.). Podáním ze dne 16. 7. 2025, tedy posledního dne lhůty 1 měsíce pro doložení zastoupení a doplnění kasační stížnosti o důvody a petit, požádala o prodloužení obou lhůt o 1 měsíc. Svou žádost odůvodnila tím, že dne 11. 7. 2025 požádala žalovanou o určení advokáta v této věci, což doložila kopií této žádosti.

[4] Žádosti o prodloužení lhůt Nejvyšší správní soud nevyhověl. Z počtu řízení, které u něj stěžovatelka zahájila a vedla, je zřejmé, že je znalá řízení o kasační stížnosti a je si vědoma požadavku na povinné zastoupení advokátem. Přesto nepožádala žalovanou o určení advokáta již při podání kasační stížnosti dne 4. 6. 2025, ale o více než měsíc později dne 11. 7. 2025, tedy několik dnů před uplynutím stanovené lhůty. Pro tento postup neposkytla žádné vysvětlení. Stěžovatelka tak v rozporu se zásadou, podle níž ochrana práv náleží těm, kdo o ně dbají, nečinila včasné aktivní kroky k doložení plné moci a spoléhala výhradně na žalovanou, že jí advokáta určí v podstatě obratem. Určení advokáta žalovanou zároveň není jedinou možností, jak získat kvalifikované zastoupení, a proto stěžovatelka neměla ustát v hledání advokáta a pouze čekat na rozhodnutí žalované. Je obecně známo, že počet advokátů v České republice je značný. V každém větším městě jich lze oslovit desítky (nejblíže bydliště stěžovatelky se nachází např. statutární město Ostrava). Stěžovatelka netvrdila žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání a nalezení zastoupení advokátem bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[5] Nejvyššímu správnímu soudu je z vlastní činnosti známo, že stěžovatelka si byla v minulosti schopná sama zajistit zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (např. řízení vedená pod sp. zn. 1 As 3/2023, sp. zn. 3 As 94/2023, nebo sp. zn. 2 As 155/2023). Důvody, pro které by tomu tak nemohlo být i v nyní posuzované věci, nesdělila. Stejně tak je z vlastní činnosti známá i skutečnost, že žalovaná zamítá žádosti stěžovatelky uplatněné v jiných řízeních o kasační stížnosti a advokáta jí neurčuje (např. řízení vedená pod sp. zn. 6 As 33/2022, sp. zn. 10 As 135/2022, sp. zn. 2 As 155/2023 atd.). Ostatně i ve stávající věci je předmětem řízení opět přezkum rozhodnutí žalované o neurčení advokáta k poskytnutí právní služby.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, „[v]yčkávat za těchto okolností dalšího rozhodnutí České advokátní komory by se dříve či později mohlo proměnit v nekonečný řetězec zacyklených soudních sporů, kdy se předmětem řízení stává neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta“ (bod 8 cit. usnesení). V této situaci proto není účelné nadále vyčkávat na rozhodnutí žalované o žádosti stěžovatelky ze dne 11. 7. 2025 o určení advokáta. Prodloužením lhůty by se pouze zvětšil prostor pro

pokračování

další zacyklení návazných soudních sporů stotožným předmětem bez reálného hmotněprávního nároku (usnesení NSS ze dne 5. 6. 2025, č. j. 8 As 82/2025-31, bod 7).

[7] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky ze dne 11. 7. 2025 o prodloužení lhůty pro doložení zastoupení zamítl. Stejně tak neshledal v podání žádosti žalované o určení advokáta žádný vážný důvod pro prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti o důvody a petit podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

[8] K tomuto závěru devátý senát dospěl navzdory tomu, že usnesením ze dne 2. 7. 2025, č. j. 9 As 83/2025-18, žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůty k předložení plné moci v obdobné věci vyhověl. Ve věci sp. zn. 9 As 83/2025 totiž stěžovatelce k předložení plné moci původně stanovil toliko patnáctidenní lhůtu (zatímco v této věci byla původní lhůta měsíční), přičemž stěžovatelka požádala žalovanou o určení advokáta podstatně dříve – přesně týden poté, co jí bylo usnesení obsahující výzvu k předložení plné moci doručeno (zatímco v této věci tak učinila až po necelých čtyřech týdnech od doručení takového usnesení). Přihlédl rovněž k tomu, že stěžovatelka jen od začátku měsíce července zahájila u Nejvyššího správního soudu šest nových řízení ve srovnatelných věcech týkajících se neurčení advokáta a ani v jednom případě podmínku povinného zastoupení advokátem nesplnila. Tato skutečnost – vzhledem k opakovaným poučením, kterých se stěžovatelce v minulosti ze strany Nejvyššího správního soudu dostalo – svědčí o tom, že stěžovatelka nadále nevyvíjí dostatečné úsilí pro splnění podmínek řízení, a ospravedlňuje proto změnu postoje devátého senátu k opakujícím se žádostem stěžovatelky.

[9] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě (do 16. 7. 2025) nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., nesplnila jednu z podmínek řízení, pročež v řízení nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. O tomto následku nesplnění výzvy byla stěžovatelka poučena. Lze jen dodat, že s ohledem na nedoplnění kasační stížnosti o důvody a petit byl dán rovněž důvod jejího odmítnutí podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[10] Protože Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud rozhodl také o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovatelce podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona o soudních poplatcích. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Podle § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích postupuje soud obdobně v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Soudní poplatek ve výši 5 000 Kč bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen k rukám stěžovatelky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu